

Drugie czytanie - z pierwszego listu Pawła do Tesaloniczan 1, 5c-10

Wiecie bowiem, jacy byliśmy dla was, przebywając wśród was. A wy, przyjmując słowo pośród wielkiego ucisku, z radością Ducha Świętego, staliście się naśladowcami naszymi i Pana, by okazać się w ten sposób wzorem dla wszystkich wierzących w Macedonii i Achai. Dzięki wam nauka Pańska stała się głośna nie tylko w Macedonii i Achai, ale wasza wiara w Boga wszędzie dała się poznać, tak że nawet nie trzeba nam o tym mówić. Albowiem oni sami opowiadają o nas, jakiego to przyjęcia doznaliśmy od was i jak nawróciliście się od bożków do Boga, by służyć Bogu żywemu i prawdziwemu i oczekiwać z niebios Jego Syna, którego wzbudził z martwych, Jezusa, naszego wybawcę od nadchodzącego gniewu.

« nawróciliście się od bożków do Boga, by służyć Bogu żywemu i prawdziwemu i oczekiwać z niebios Jego Syna, którego wzbudził z martwych, Jezusa, naszego wybawcę od nadchodzącego gniewu. »

- Paweł nazywa bożkami, pogańskie bóstwa ale też fałszywe wyobrażenia Boga Jedyne.

« wy, przyjmując słowo pośród wielkiego ucisku, z radością Ducha Świętego, staliście się naśladowcami naszymi i Pana »

- Paweł, wszędzie dokąd się udaje, opowiada o żywej wspólnotie nowych chrześcijan z Tesalonik. Cieszy się, że jego nauczanie wśród nich, przynosi owoce. Przyjęli bowiem Słowo Boże z radością i pozwolili, by głęboko ich przemieniło. W ten sposób, Paweł podaje ich za przykład do naśladowania.
- Uciski, o którym pisze Paweł, wynikał z nieprzychylności części Żydów. On sam boleśnie doświadczył tego wraz z Tymoteuszem i Sylwenem.
- Radość jest ważnym znakiem w przyjęciu Słowa Bożego. Jest ona znakiem obecności Ducha Świętego.
- *«Niektórzy z nich, a także pokaźna liczba pobożnych Greków i niemało znamienitych kobiet uwierzyło i przyłączyło się do Pawła i Sylasa. Wtedy zazdrośni Żydzi, dobrawszy sobie jakieś szumowiny z rynku, wywołali tłumne zbiegowisko, podburzyli miasto, naszli dom Jazona i szukali ich, aby stawić przed ludem. Nie znaleźli ich jednak. Wlekli więc Jazona i niektórych braci przed polityków, krzyżując: «Ludzie, którzy podburzają cały świat, przyszli też tutaj, a Jazon ich przyjął. Oni wszyscy występują przeciwko rozkazom Cezara, głosząc, że jest inny król, Jezus». Podburzyli tłum i polityków, którzy tego słuchali, ale po wzięciu poręki od Jazona i innych, zwolnili ich. » (Dz 17, 4-9)*

- Młoda wspólnota chrześcijan w Tesalonikach, tworzyli ludzie różnego pochodzenia: pogańskiego (w tym greckiego), żydowskiego. W ówczesnych czasach, w samych Tesalonikach czczono ponad dwadzieścia

rożnych pogańskich bożków. Bardzo możliwe, że niektórzy z nich oddawali cześć niektórym z tych bożków, zanim przyjęli Chrztost Święty. Wśród Żydów słuchających nauczania Pawła, niektórzy stali się chrześcijanami, a inni naśladowali jego postawę sprzed nawrócenia.

« ...nawróciliście się od bożków do Boga, by służyć Bogu żywemu i prawdziwemu i oczekiwać z niebios Jego Syna, którego wzbudził z martwych, Jezusa, naszego wybawcę od nadchodzącego gniewu. »

- Tesaloniczanie, otwierając swe serca na Dobrą Nowinę głoszoną przez Pawła, otrzymali łaskę nawrócenia. Przyjawszy Chrztost Święty, na wzór Chrystusa, są ukierunkowani na Boga Żywego i Jemu służą. To On daje im siłę wytrwania w czasie przesładowań.
  - *« Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi. » (J 1,12)*
- Jeszcze w czasach Starego Testamentu, naród wybrany rozumiał, że « gniew Boży » nie jest skierowany przeciw człowiekowi ale przeciw złu, które on czyni i które go rani... Jezus Chrystus wprowadził definitywnie królestwo Miłości na ziemi. Odtąd ten, kto w Niego wierzy i w Nim żyje, przyczynia się do zwycięstwa Miłości nad złem i nad śmiercią.
  - *« Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia. » (J 5, 24)*

Ewangelia według świętego Mateusza 22, 34-40

Gdy faryzeusze dowiedzieli się, że zamknął usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczoney w Prawie, zapytał Go, wystawiając Go na próbę: «Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?» On mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy».

«Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?»

- Faryzeusze zadają jedno z typowych dla siebie pytań. Prawo żydowskie zawiera 613 przykazań. Faryzeusze mieli w zwyczaju dyskutować godzinami nad tym, które przykazanie jest najważniejsze. Odpowiedź Jezusa zaskoczy ich i wyprowadzi z terenu prawa.
- Czytany dziś fragment Ewangelii Mateusza dotyczy ostatniego etapu życia Jezusa na ziemi, a dokładnie czasu między Jego uroczystym wjazdem do Jerozolimy a meką. Jest to czas wielu dyskusji między tymi, którzy przyjęli Go jako oczekiwanego Mesjasza, a Uczonymi w Pismie i Arcykapłanami, którzy uważają że tylko oni mają konieczny atrybut, by rozpoznać prawdziwego Mesjasza.

Jezus odpowiada : **«Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy».**

- *“Nie będziesz szukał pomsty, nie będziesz żywił urazy do synów twego ludu, ale **będziesz miłował bliźniego jak siebie samego.**” (Kpl 19, 18)*
- *Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem - Panem jedynym. **Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił.**” (Pwt 6, 4-6)*
- Jezus odpowiada Faryzeuszom, że najważniejsze są dwa (a nie jedno) przykazania. Odmawia ustanowienia hierarchii 613 przykazań. Cytuje dwa z nich tłumacząc, że obydwa są tak samo ważne.
- Zarówno dekalog jak i teksty proroków, łączyły już te dwa przykazania : miłowania Boga i bliźniego.
  - *« Czyż nie jest raczej ten post, który wybieram: rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić wolno uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać ? » (Iz 58,6)*
  - *“Powiedziano ci, człowiecze, co jest dobre. I czegoż żąda Pan od ciebie, jeśli niepełnienia sprawiedliwości, umiłowania życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim?” (Mi 6, 8)*
- Prawo żydowskie i prorocy tłumaczyli narodowi wybranemu, że jeśli chce być prawdziwie synem Boga, Który go wyzwolił, musi sam stać się wyzwolicielem. Wyrażenie “będziesz miłował” zakłada konkretne zaangażowanie a nie tylko wyrażenie pragnienia. W ten sposób, Jezus zaprasza słuchaczy do radykalnego nawrócenia. Tłumaczy, że Bogu obca jest kalkulacja, że najważniejszym wcale nie jest zastanawianie się czy jest się w zgodzie z

prawem ale miłowanie Boga i bliźniego. Bowiem prawo Boze jest prawem Miłości.

Nieco później Paweł powie: *“Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro **nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce.**” (Rz 6, 14)*

- Jezus tłumaczy, że obydwa przykazania wypływają z tej samej logiki miłości, że ta sama miłością miłujemy Boga i bliźniego. Nieco później Święty Jan napisze, że miłość bliźniego jest weryfikacją miłości Boga...
  - *“Jeśliby ktoś mówił: «Miłuję Boga», a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi.” (1 J 4,20)*
- Jezus próbuje wytłumaczyć Faryzeuszom, że przywiązując zbyt wielką wagę do przestrzegania Prawa w najmniejszych szczegółach, mogą zapomnieć o najważniejszym: o przykazaniu miłości.

Prorok Ozeasz, którego Mateusz cytuje w swej Ewangelii pisał już wcześniej:

  - *“Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń.” (Oz 6,6)*